

[Socialministeren.]

den Opgave, altsaa at Udvalgets Virksomhed er begrænset derved, at Ministeriet beder det om at forhandle og undersøge visse Spørgsmaal, som man ønsker forhandlet. Jeg tror, det er en ganske god Ordning, vi har dér, idet det vilde være en ganske uoverkommelig Opgave, hvis et saadant Udvalg efter saa kort Tids Forløb, som Socialloven har eksisteret, skulde foretage en samlet Revisionsovervejelse af hele Lovgivningen.

Vedrørende Mælkespørgsmaalet skal jeg ikke sige andet, end at det undrer mig noget, at det ærede Medlem Hr. Victor Larsen i den ene Paragraf vil gøre det vanskeligt for ammende Mødre at skaffe Mælk ved at indføre en Bestemmelse om, at deres sædvanlige Læge ikke skulde være i Stand til paa samme Maade som hidtil ved Udstedelse af en Attest at skaffe den paagældende Moder Mælk til sit Barn, medens han paa den anden Side meget flot stiller 100 000 Kr. til Raadighed, som — jeg vil ikke sige: der ikke kan være Brug for —, men som i Virkeligheden for Kommunerne ikke betyder noget som helst til Løsning af Opgaven, og som, saaledes som jeg sagde under Samraadet i Udvalget, griber ind paa et Omraade, hvor Befolkningsskmissionen endnu ikke er færdig med sit Arbejde, og hvor jeg maa bede om, at man undlader denne stykkevisse Reformering, som ikke mindst det ærede Medlems eget Parti er saa stærk Modstander af, naar det drejer sig om andre Lovgivningsomraader.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Alimenter, gælder det, at vi gennem det Ændringsforslag, som er fremsat, faktisk skærper de hidtil gældende Bestemmelser noget, men at følge Mindretallene i deres Forslag om at gøre dem endnu skarpere er der efter min Opfattelse ingen Anledning til. Arbejds-sky Personer har vi gennem Arbejds-løshedsforsikringen og Arbejdsanvisningskontorerne tilstrækkelig Mulighed for at komme til Livs, og det, man vil have sat ind i Loven her, er noget, som i Forvejen eksisterer dels gennem den Praksis, som udøves af Kommunerne, dels gennem den Virksomhed, som udfoldes af Arbejds-løshedskasserne, Arbejdsanvisningskontorerne og de sociale Udvalg.

Der er saa Spørgsmaalet om, at man vil lægge Loft over Kommunehjælpen, men et saadant Loft er der i Forvejen lagt i Henhold til § 297, hvor man i alt Fald for de normale Trangstilfælde har fastsat Maksimumsgrænsen for Hjælpen. Det, man gennem Mindretallenes Ændringsforslag vil gøre, er efter min Opfattelse at gøre Stuen

mere lavloftet, og det finder jeg ikke der er Anledning til.

Til den Række af Ændringsforslag, som er fremsat af Det kommunistiske Parti, skal jeg kun sige, at jeg kan ikke tiltræde noget af dem. I Anledning af den ærede kommunistiske Ordførers Udtalelser skal jeg med Hensyn til deres Ændringsforslag Nr. 1 gøre opmærksom paa, at der er en Væsensforskel paa, om man gennem en Lovgivning, saadan som vi tidligere har haft den, har bemyndiget Kommunerne til midlertidig at udbetale som fortsat Hjælp en Hjælp gennem Hjelpekasserne til Medlemmer af Arbejds-løshedskasser, der har optaget hele deres Understøttelse, men uden Undersøgelse, eller om der skal ske Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde og Bedømmelse af Trangforhold, saaledes som det nu finder Sted efter den gældende Lovgivning.

Derfor kan man ikke uden videre gaa til at lade Fagforeningerne — som i øvrigt slet ikke kan komme i Betragtning her, det maatte i saa Fald være Arbejds-løshedskasserne — overtage Kontrollen eller Udbetalingen af Hjælp til Medlemmerne.

Ved de Undersøgelser, som foretages for at fastsætte Understøttelsens Størrelse for hvert enkelt Individ, der søger Hjælpen, er der Mulighed for, at der kommer saadanne Oplysninger frem, at de i meget høj Grad nedsætter Muligheden for at faa Hjælp, eventuelt helt afskærer derfra, Oplysninger, som ikke bør tilgaa andre og heller ikke Arbejds-løshedskasseledelsen, som derigennem faar Adgang til at vide, at den paagældende er stillet saadan, at han overhovedet ikke er i Stand til at kunne faa Hjælp fra det offentlige. Her er en lang Række af private Forhold, som ikke vedrører andre end den, der søger Hjælpen og skal have den bevilget gennem det sociale Udvalg. Man maa i alt Fald forbeholde sig ogsaa fremtidig gennem Lovgivning at sikre den enkelte, at de Oplysninger vedrørende hans Forhold, som han maa afgive, ikke kommer andre til Kendskab.

Alene af Hensyn dertil er jeg ikke i Stand til at tiltræde det Ændringsforslag, man har stillet i den Henseende. Jeg kan overhovedet ikke anbefale at stemme for andre end de 4 Ændringsforslag, som er stillet af mig og tiltraadt af Flertallet i Udvalget, men maa anbefale at stemme de øvrige ned.

Ordføreren (Villumsen): Venstres ærede Ordfører fandt, at der var en vis Uoverensstemmelse mellem mine Udtalelser vedrørende Alimenterbidragene og saa de Kon-